

באבוס לעדר גדול של 260 ראש המסוגלים כבר לצאת למרעה, הוא דבר מכביד ביותר על סידור העבודה והטרקטורים במשק במשך עונת הפלחה הבודעת. טעות היא לחשוב, שאפשר לקיים שטחי מרעה ללא כל טיפול. המרעה הוא גידול ככל גידול אחר החובע את תשומת הלב הראויה לו. אחרת הוא יהפוך גורם שלילי בלוח האספקה. נראה לי, שלאחר ההתלבטויות הרבות בנידון זה הגיעו כבר הרבה משקים לשטחי מרעה המתקבלים על הדעת, ויש להניח שעוד ישביחו את יכולו ואיכותו בשנים הקרובות.

עלינו לדעת שהמרעה הוא אחד האמצעים החשובים להוזלת המזון לבקר במשך עונה ממר שכת למדי. אל נחמיץ הזדמנות זאת בחתרנו לקראת ביסוס כלכלי איתן של הענף.

מרדכי וולך.

ק"ג גניגר.

לא אעז לומר, שהערכת המרעה על פי שקי לת שוורים בלבד, היא המדויקת לגבי פרות חלב במאת האחוזים. אך יש בה הרבה ואפילו נניח שהשור המתפטם מנצל את המזון בצורה יעילה ביותר הרי בכל אופן הגענו למפתח ההערכה של היבול המקסימלי של המרעה. וזהו התקדמות ניכרת בשטח זה. בקשר עם זה רצוי לעיין גם במאמר המתורגם הדין בשיטה הדנית להערכת יכול המרעה המתפרסם בחוברת זו ואולי להגיע בצורה כזאת לשיטה יותר מושלמת.

בסוף דברי ברצוני להדגיש עוד פעם, מהם היתרונות בתכנון ההזנה הקיצית על בסיס של מרעה. קודם כל ירק הנאכל בשדה מגיע לכרם הבהמה בצורתו הטבעית והטריה ביותר. שנית, באיזור שלנו המרעה נותן לנו מזון ירוק וגם חלבון, בקיץ. ושלישית עצם הספקת המזון

טיפול עיניים נוחים לחליבה מיכאנית

לכל חולב ידועה העובדה שאין תנובות הרבעים השונים של העטין שוות. בולט למדי ההפרש בין תנובות הרבעים הקדמיים לבין זו של הרבעים האחוריים. ברוב הפרות החצי הקדמי של העטין הוא פחות פרודוקטיבי מהאחורי. בחליבת ידיים לא הוקדשה תשומת לב מיוחדת לתופעה זו, כיוון שהחולב מבחין בהתרוקנות רבע זו או אחר ובהתאם לכך מאריך בחליבת הרבע האחד ומקצר בחליבת הרבע האחר, ואין העטין יכול להיפגע על ידי חליבה או "מציצה" על ריק. שונה הוא המצב בחליבה מיכאנית: הרכבת הגביעים, הפעלתם והורדתם נעשית בבת אחת ובמשך זמן שווה בכל ארבעת הרבעים. קיים, איפוא, החשש שרבעים אחדים נחלבים "על ריק", במקרה שמפעילים את המכונה זמן ממושך יותר או שמוותרים יותר מדי חלב ברבעים אחרים, כשמפעילים את פעולת המכונה מוקדם מדי. בדיקות שונות הוכיחו שתכונות פיזיולוגיות אלה של העטינים — השוני בהנבת הרבעים ניתנות לתיקון בדרך ההורשה. באוניברסיטה של בון (גרמניה המערבית) נבדקו בדיקות תנובות הרבעים השונים של 308 פרות; נתברר שבחלק השני של תקופת החליבה החלקים הקדמיים של העטינים הניבו תמיד פחות מאשר החלקים האחוריים. כשנבדקו התוצאות בהתאם למוצא הפרות נתברר שחלקן של תנובות החלקים הקדמיים של בנות 4 פרים בתנובה הכוללת של העטין היה כדלקמן: 38.6%, 41.9%, 42% ו-40.4%. אחוזי הבנות של כל פר שהניבו למעלה מ-38% של התנובה הכוללת בשני הרבעים הקדמיים היו: 60.4, 8, 83, 71.7 ו-62.5. ההבדלים האלה בצאצאים, הנובעים מתכונות תורשיות, עוררו את עורכי הניסויים והתצפיות להביע את ההנחה שאפשר להצליח יפה בסלקציה וטיפול של משפחות עם עטינים שיתאימו באופן מיוחד לחליבה מיכאנית.

חלב חם לרך הנולד — למה?

החלב שהעגל הרך יונק או שותה עובר ישר לקיבה האמיתית (הרביעית) ולאחר שהוא נקרש (מתגבן) שם בבואו במגע עם המסו (לאב) הוא נודד הלאה לתוך המעינים. חקירות שונות הוכיחו שרק חלב בטמפרטורה של גוף בעל-החיים נקרש ע"י המסו בפרק זמן נורמלי, אולם חלב שהצטנן, אינו מתקשר במועדו, הוא "גולש" לתוך המעינים וגורם להפרעות עיכול קשות.

ואלה הם מועדי התקרשות החלב בקיבה:

חלב שחמו הוא 35 מ"צ — מתקשר כעבור 5 דקות.

חלב שחמו הוא 30 מ"צ — מתקשר כעבור 8 דקות.

חלב שחמו הוא 25 מ"צ — מתקשר כעבור 12 דקות.

וחלב שחמו הוא 20 מ"צ — מתקשר כעבור 34 דקות.

מכאן אנו למדים שחלב אשר חמו הוא למטה 30 מ"צ אינו יכול עוד להתקשר בזמן נורמלי והתוצאה של טימוש בחלב כזה — שלשולים ו"צרות" מכל המינים שהם.